

BALUARTE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

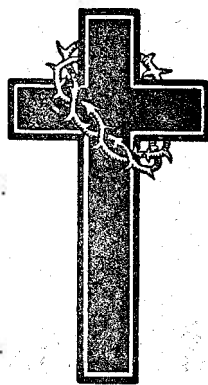
Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams
a preus convencionals

• Setmanari catalá •

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

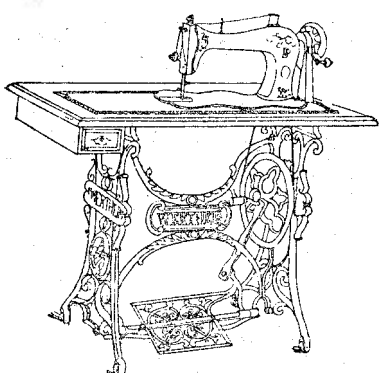
Donya Concepció Font y Falp

VIUDA DE RUMEU

morí a Tarragona'l dia 9 del corrent mes havent rebut els Sants Esgraments

A. C. S.

Sos afligits germans, D. Felip, D. Santiago, D.ª Teresa y D.ª Isabel, fillastras, fills polítics, nebots y demás parents, al participar a sos amichs y coneguts tan dolorosa pèrdua, els pregan la tinguin present en sas oracions, per quin recort els hi quedarán eternament agrahts.

VERTHEIM

Máquinas para cosir, bordar, etc., las más avanzadas para familias y especiales para la industria

Máquinas rotativas, perfectas, lleugeras y de velocitat com cap altra

Ventas al comptat y á plassos

á 2'50 pessetas setmanals

Máquinas rectilíneas sens competencia para fer mitja y demás género de punt.

Máquinas para escriurer IDEAL y Duplicador RÓNEO: Al comptat y a plassos.

Representant á Sitges

1, Carrer de Sant Pau, 1

Francisco J. Tort

Colmado y Confitería

LA PERLA

* Major, 50.--SITGES *

Tots els días de festa elaboració de la
SENS RIVAL

PASTA DE MONA

S' avisa al públich que, despres de molts esforços y sacrificis, aquest establiment ha conseguit obtenir la venda a Sitges de l' acreditada Pasta pera sopa puré de sémola, sense barreja de fecula ni almidó, de la casa de D. Francisco Garriga, del carrer del Carmè, n.º 7, Barcelona, que = = fou fundada en l' any 1800 = =

Unich dipòsit a Sitges: LA PERLA

Dr. Ferret

Enfermetats de la pell y del cabell. Alumne dels Hospitals de Berlín y París. Claris, 30, primer (junt Granvia) Barcelóna: De 11 a 12'y de 2 a 4

Festas del Carnestoltes

Ressenya general

El Carnestoltes aquest any ha resultat en extrem desanimat pels carrers durant els dies de diumenge, dilluns i dimars. Es trobà a faltar la cabalgata que dos anys arreu sortia del «Prado» sembrant l'animació i bullici per la població; en canvi, els balls i comparses organitzats per diumenge i dimars es vèguren en extrem concorreguts en els tres locals.

PRADO

El ball celebrat diumenge a la nit en aquest local serà un dels que formen història i qu'els concurrents al mateix recordaran amb satisfacció. L'aspecte del saló esplèndidament il·luminat tenia un cop de vista magnífic, ab la nombrosa concurrència qu'hi havia disposada a divertir-se i al número extraordinari de màscaras que portaven per tots cantons l'alegria i el bullici, mereixent especial menció per son ben ideat trajo, unas automovilistas molt simpáticas.

El programa del ball, a pesar d'haver-se allargat ab algun més, resultà curt, puig l'animació no decaigué en tota la nit, complint la banda del local, dirigida per D. Magí Carbonell, son comés ab molta pulcritud.

La comparsa organitzada per avans del ball, resultà nombrosa i lluhida.

Dilluns, calma complerta.

Dimars a la tarda, ball de las dugas horas; a la nit a las deu, sortí la comparsa en la que s'hi comptaven més de quaranta parellas que lluhían elegants trajos.

De retorn al «Prado», va comensarse el ball, que superava ab animació i concurrència al del diumenge, tenintse que fer constar que, al revés dels altres anys i a pesar de la gran aglomeració de gent, no hi hagué ni el més petit disgust entre els balladors. La banda del local i al igual que l'altre dia, executà uns balls molt airosos i bonichs, tenintse que repetir la majoria.

Poden estar ben satisfets els organitzadors de las diversions del «Prado» i l'empresari de las mateixas per lo lluhits i animats que resultaren els dos citats balls.

RETIRO

Per diumenge a la nit organisaren en aquesta societat un ball humorístic, que resultà molt animat, concorrenthi un gran nombre de màscaras que escampaven per tot el saló el bullici i l'animació propi de semblants festes.

La orquesta del local dirigida pel senyor Gumá, executà uns triats ballables, que foren molt aplaudits.

Avans del ball sortí la comparsa anomenada del *barret de copa*, ab menos concurrència de parellas qu'els últims anys.

Dilluns, a la tarde, reunió de las dugas horas i funció de tarde després de la mateixa.

Dimars, al igual qu'el dia avans, reunió de las dugas horas i comparsa al vespre, que resultà lluhida, formantla una trentena de parellas.

El ball organitzat de retorn al local fou animadíssim de màscaras; durant el programa fins a las sis de la matinada, sense que decaygués l'animació en tota la nit.

LA PALMA

Els balls organitzats en aquest local resultaren animadíssims, demostrant certs *compañeros* las ganas que tenian de divertir-se, concorreguent als balls organitzats pel diumenge i dimars i a la comparsa organitzada per l'últim dia al vespre.

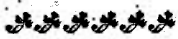
Fora del cas qu'els organitzadors de las diversions del Carnestoltes d'aquet local deixessin d'embaucar ab aquest motiu a la ya prou explotada classe obrera, fentloshi portar pendons a la comparsa ab lemas que no divertían gayre i que més be estaria pel primer de Maig o un altre dia. Els dies d'expansió ho han d'esser exclusivament, i no ferlos valer per enganyar una vegada més a uns cuants inconscients, porque repugna y dol que 'ls honrats fills del treball, mal aconsellats per quatre vividors, tinguin de cridar els viscats que cridavan pels carrers, seguint el curs de la comparsa, algun d'ells bastant indecorós; demostrant ab aixó la falta de cultura i respecte mútuu

qu'ens debem els uns als altres. Tot lo demás va anar be.

El ball de diumenge, bastant animat, si be hi havia pocas màscaras. El de dimars, plé, a més de las cinquanta cinch parellas que concorregueren a la comparsa que va sortir a las deu de «La Palma».

El ball durà fins a las cinch ab gran animació i la banda de D. Joseph Carbonell, cumplí admirablement el programa.

MEFISTÓFELES

Carnestoltes

I

Eram a dijous gras a la nit, i en el saló de dansa las màscaras hi entravan a gròpadas. L'agitació i l'moviment creixia més i més. Feya calor. Els rostres comensavan a enrogirse. Brillavan els ulls darrera las caretas ab una forsa encisadora.

Tota la sala semblava que trontollés excitada pel vértich de la dansa, per l'allocament de l'alegria, per ubriagament del vi i la borratxera del plaher. Aixís que l'director d'orquestra aixecà la batuta, s'hi espargiren enlayre las vibrantas, las boas notas d'un vals francés.

Vaig guaytar en mon entorn i vegí a un company que al adonarsen de mí exclamà:

—¿Tú per aquí?

—Sí... mra ¡qué hi farém!

Una forta empenta donada per un estol de màscaras vestidas de no sé quin segle van separarnos breus moments.

—¿Que ballarém l'americana?—va dir una d'ellas a mon company.

—Ab molt gust!—exclamà éll. Y al tocar el ball compromés, éll se'n anà, i vaig quedar ab una munió de joves balladors que s'abocavan al mitj de la sala pera que las màscaras els vegessin.

Per fi m'vaig posar a dansar ab el propòsit de no deixarme cap ball.

Dansava tenint el pensament en una màscara que per darrera l'envellutada careta, s'hi veyan uns ulls blaus que, al fletxarme, sa mirada m'deixava hipnotisat, y ella dansava ab altres sens pensar en mí y jo també feya l'mateix. Al acabar la segona part se'm apropià una màscara per si volia ballarhi l'americana, y jo pera mellor contesta li vaig oferí l'bras y allavors sí que dansava gojós! Tenia aquella màscara tant abundanta gracia en son cós, que jo fins tenia gelos de que la miressin.

Un cop a dalt del café vam acostarnos mitj... (com ho diré are) vull dir ab vergonya y 'ns assentarem reunits ab altres companys y màscaras.

Jo be prou tenia interés en fer l'esplèndit, pero ella no volia res, poca coseta, y jo vaig creurer oportú entontir el cervell pera no donarme compte dels meus actes. El xibarrí creixia més y més. Arreu se oían crits, veus, cançons, xistos y riallas mitj sarcásticas. Las copas vorejadas de blanca escuma, dringavan al toparse ab els brochs de las ampollas, al ensemps que al destapà l'xampany s'oa'n els pets estrepitosos que ressonavan com salvas d'alegria.

De prompte las notas d'un vals incitador, van cridarnos a la dansa y jo no ho sé (a fe que no'n sé gens de ballar), pero vaig notar que l'dansava més depressa y voluptuós que ningú.

Cansadíssim per complert, vaig deixar a l'estimada y me'n vaig anar a dormir.

II

Me trobava l'diumenge de Carnestoltes, altra volta en lo mateix saló de dansa que l'dijous passat. La animació may s'aflluixava, ans al contrari: tenia tendencia a creixer y exitarse més.

—¡Mec!... ¡Mec...!—¿Vols ballar ab la velocitat d'un automòvil?—me digué una màscara que anava de *chafeur*—¡Vaja que sí!—vaig exclamar; y, agafantme pel bras, me feu voltar la sala fent xibarrí ab el *mec, mec*.

Se veu que volia viurer a la meva espatlla, porque, quan comensà a parlarme d'amor, las més de las vegadas a sas preguntas no sabia quina resposta dalshi.

Després de dansar ab dita màscara, se'm presentà un *lacayo* dient me:—Vols venir a trotar?—y jo vaig exclamar:—Entre *chafeurs* y *lacayos* no sortiré d'empleats de carruatjes!—Y... alsa! vòltala, noy, que no ha estat res!

Al arribar a la mitj hora vaig anàrmen a l'altre local. En el ball d'etiqueta (!), si be no hi havia molta animació, la comoditat pera la dansa ho dispensava.

Al assentarme en el saló de descans se'm presentà un fardot diguentme qu'era el meu rival y jo m'vaig clavar a riurer, mentres que una *manola* m'agafà pel bras pera ballar la polka.

—¡A bodas me convidas!—vaig dirme jo mateix. Ja dansavam. Mes de prompte las notas d'aquella ayrosa polka van evocarme un recort dolcíssim. Semblava impossible que de las cordas d'aquells violíns n'eixissin unas notas tan sentidas y emocionants, puig que jo en una nit molt bella, en una nit d'amor com diríam, vaig sentir aquella polka devant la casa de la aymada. Me semblavan tan vibrantas aquellas notas que en acabat dit ball, recordant aquella nit per mí tant somniada, en qu'ella goytà per darrera 'ls vidres de la finestra ab uns ulls enlluernadors y 'ls llavis boy sagnats, vaig sortir del ball y rondant d'ací y d'allà, vaig passar pel carrer ahont feya mesos hi vaig sentir aquellas hermosíssimas notas que poch avans havia seguit son bellugadís compás.

III

La gran aglomeració que hi havia pels carrers, prou ho deya qu'eram a la darrera nit del desenfré. En un dit y fet vaig posarme la barretina y cap a la comparsa falta gent. Vaig fer un *tout de force* pera poguer assaborir plahers y posar en práctica un pensament que feya días m'havia forjat. Dit pensament era'l de declararme a *boca de jarro* ab la màscara que em distreya l'pensament quan dansava ab ella. Anava vestida com el dia del ball de societat. Havíam comensat ja l'ball y m'vaig llsensar indiferent ab ma comparsa al mitj la sala pera seguir el compás d'un vals plé de deliris.

Cada volta que aquella màscara per mí encisadora passava dansant pel meu costat, no m'donava compte de lo que m'deyan altres y m'quedava melancólich com un vagabond. Tenian una forsa tan intensa sas miradas, que a voltas ple de goig me feya riurer com un idiota.

Passats alguns balls va venir a cercarme y allavors... allavors sí que n'era de felís! Agafantme fortament semblava que no pensés en separarme'n may. Tantas cosas que volia dirli y no m'atrevia! Vaig pensar qu'era un delicté pertorbar aquell cor ple d'il·lusions. Aquella nit feya un any vaig dansar ab ella per primera volta. ¡Quina il·lusió! ¡Oh, boja joventut! ¡que n'ets d'enlluernadora! No t'allunyis may! m'agrada tant gaudir delicias amorosas, que ja ni cas ne faig de un que altre desengany!

El meu neguit estrany era pel hermós desitj de contemplar el seu rostre y ella semblava que hi gosés en no voler ensenyarme'l; mes perxó jo l'evocava... sí, porque la tinch tan gravada al pensament, que pera major ditxa may s'esborra!

Jo prou pensava en la millor manera de comensar el diálech, pero pera ella vaig creurer no trobar paraulas prou escapentas pera omplirli son cor d'una gran ditxa. Ja ns vam entendre, ja, perxó; tot lo que jo sentia al contacte de son pit ella també ho sentia y reya complascenta!

Jo crech fora mellor que un cop electrísats per las notas de la dansa y las miradas de las màscaras, el Carnestoltes sigués etern, que durés forsa!... porque, la vritat: fora una ditxa inexplicable que darrera dels plahers no hi seguissin desenganys.

ANTÓN BENAZET

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 28 DE MARS

A las 11 obrí la sessió l'Excelentíssim Sr. Alcalde, D. Francisco d'Assis Batlle y Gané, ab assistència del regidors Srs. Misas, Puig, Magrans, Mitjans y Carbonell y Planas.

Il·lustració Catalana

Surt cada diumenge.—Un any 30 ptas. Mitja any 15'50. Tres mesos, 8.—Mallorca, 287. Barcelona

REGALA una edició monumental, il·lustrada per Xiró, del poema de Mossèn Verdguer
L'ATLANTIDA

Llegida l'acta de l'anterior, és aprovada, després d'haver acordat el Consistori, a petició del Sr. Mitjans, que s'ampliï la mateixa, detallant el debat sostingut referent a la necessitat d'empendre obres públiques que proporcionin treball als que careixen del mateix.

El Consistori es dona per enterat de que el primer del mes que som va efectuar-se la concentració dels mossos del reemplaçament de l'any passat.

Se aprovan els següents comptes: un de medecinas del mes de Janer, ascendent a ptas. 15'55; el de socors a pobres durant el mes de Febrer, que puja a pessetas 33'50; el d'animals feréstechs, ascendent a 15 ptas.; el de gas dels mesos de Janer y Febrer, de ptas. 402'40 y 385'05 respectivament; y un de 10 pessetas, del Mitjans, per un viatge a Barcelona en representació de la Junta local de Reformas sociales.

Acte seguit manifesta la Presidencia qu'en compliment de lo acordat en la sessió passada, ha efectuat diverses gestions per lograr que prompte obri altra volta sas portas l'escola pública, tenint la satisfacció de comunicar que creu que aviat será un fet el nomenament del mestre interí o en propietat.

Després d'haver demanat el senyor Mitjans a la Presidencia que gestioni prop del Govern que s'aclari el Real-Decret sobre profugos, prech accedit per aquella, s'aixeca la sessió a la mitja hora de començada.

Noticias

Per excés d'original, ens veyem obligats a guardar pera'l número vinent la crítica que'l nostre amic En R. Suriñach Senties ha fet de la hermosa novela de'n J. Morató *Arrant del Cingle*.

Acompanyará a l'esmentat treball literari el retrat del autor y un dibuix de'n Llaerverias anunciant l'obra.

Conforme ja deu haver arribat a coneixement de la majoria dels nostres llegidors, en la sessió del 28 del passat Febrer el Consistori va aprobar el conveni celebrat per l'Arcaldia ab el recaudador de cédulas del partit de Vilanova y Geltrú.

Aquet conveni, missatjant el qual l'Arcaldia ha donat carta de pago per las quantitats que havia d'ingressar en arcas municipals, en concepte de recarregos, obligantse en cambi el recaudador al ingrés de pessetas 200 a la Caixa municipal més l'entrega de 165 pessetas en cédulas y a deixar senyefecte el procediment d'apremi contra els morosos d'aquest any, solucionant d'una vegada el tan decantat assumpte del impost de guardaduría rural, puig que l'agencia executiva que va portar a terme aquells ditxosos embarchs s'ha cobrat la quantitat que pujava gayrabé tant com la que's devia al Municipi, lo que demostra plenament el poch sentit comú d'una autoritat que per unas quantes pessetas consent que s'atropelli a tot el poble.

L'Arcaldia ha efectuat un important servey a la classe treballadora, principalment als mariners, que podran ara pendre las cédulas sense recarregos y acudir aixís a sas tasques habituals, cosa que de no efectuar-se aquest conveni els hi haguera sigut impossible, puig que'l cabo de marina exigeix aquell document.

Fem públich lo anteriorment exposat perquè tothom es convenci que l'Arcaldia, lluny de mirarse ab indiferencia lo que pertany als treballadors, treballa activament per afavorirlos.

En el darrer número de *El Eco de... las cloacas*, ab motiu de fer públich que D. Bonaventura Juliá Masó havia presentat recurs d'alsada contra l'acort del Ajuntament destituint de son càrrech de secretari, es permet una serie de consideracions sobre l'honorades de las personas, tractantse de demostrar qu'és pura novela el fet de que s'afavoreix al esmentat Sr. Juliá no enviant copia del expedient format contra ell als tribunals ordinaris per l'instrucció de las oportunas diligencias.

Nosaltres, per demostrar que, efectivament, si l'ex-cacich d'aquesta vila y ex-secretari fa gayres bromas li poden resultar molt caras, únicament recordarem la gazetilla insertada pel anomenat periódich, que deya que: «no contents els actuals regidors ab destituir al *digno funcionario*, ho habian acordat sens perjudici de remetre el assumpte als tribunals de justicia, ab lo qual sembla que's pro-

posavan l'aniquilament moral y material del esmentat Sr. Juliá».

Efectivament; si l'ofenen dientli que li fan un favor no enviantlo als tribunals, ¿per qué tem que l'aniquilin els mateixos?

El passat dijous morí a Tarragona la bondadosa y caritativa senyora y compatriota D.ª Concepció Font y Rumeu, piadosa dama que gosava de generals simpatias per sas excelents prendas personals, essent molt apreciada.

Rebin las respetables familias Font y Rumeu, tant volgudas en aquesta vila, l'nostre més sentit condol, pera sobreportar ab la deguda resignació tan sensible perda, més, quan fa tot just un any que un altre membre de dita familia, D. Francisco Font, morí a Santiago de Cuba.

A las molts provas de sentiment que ha rebut la familia de la finada hi unim la nostra més sincera.—(A. C. S.)

Després d'una terrible malaltia, el diumenge passat va morir a Barcelona el molt apreciat compatriota D. Antón Carbonell.

La seva mort va impresionar a totas las personas que tenian amistat ab el bon amic Carbonell. De Barcelona el cadavre fou traslladat a aquesta vila, verificantse tot seguit l'enterro, al que va assistirhi una gran concurrencia.

Rebi l'atribulada viuda Jaca y familia Carbonell el nostre més sentit pesam.

El diumenge passat al matí, els massovers de la masia de can Robert venian ab el carro a aquesta vila per fer las compras de la setmana, quan al ser el retorn de la carretera de Calaforn se li va descarregar la part de la roda dreta.

Com el matxo que arriava el carro va sentirse molestat, va posarse a córrer furiosament, sens poguerlo subjectar l'home que li aguantava las riendas, sent inevitable la volcada.

De las cinch personas que anavan dalt al carro, las tres varen rebre algunas contusiones y raspaduras en varias parts, pero el que va rebre de fort va ser un jovenet d'uns catorze anys, a qui'l carro ab la sotregada va llessar a l'altre part de la carretera, rebent una forta ferida al cap, que de moment feu temer per la seva vida.

El que no va rebre gens va ser un noy que no era de la familia.

Uns treballadors de la fabrica de ciment de Valcarca que passavan per la via varen acudir en auxili dels accidentats y els acompanyaren fins aquesta vila, essent portats a la farmacia del jove don Joseph Ferret, ahont els facultatius senyors Benaprés y Llopis varen ferlos la primera cura.

Dintre la desgracia, relativament encara varen tenir sort, perquè'l carro quan va volcar anava molt arrambat a la part de montanya, y si cau a la part de la mar, potser cap de las cinch personas s'hauria salvat.

El noy que va rebre la ferida més forta, segueix molt millor, havent fugit ja de tota classe de perill.

La banda del «Prado», que dirigeix el jove don Magí Carbonell y Rigual, el dimars de Carnestoltes va ser contractada per la nova societat «La Violeta» de Vilanova y Geltrú per pendre part a la comparsa y en las pessas que de costum se tocan a la Plassa de la Verdura.

En totas sas tocadas dita banda va sortir molt ayrosa de la seva tasca, mereixent grans elogis de la societat de «La Violeta», tant és aixís que ja han projectat contractarla per Pasqua Florida.

El dilluns de Carnestoltes, en la hermosa morada del nostre amic don Francisco Huguet va celebrarse un asalt, al que hi assistiren molt jovent ab dominós y algunas mascaretes vestidas ab exquisita elegancia.

El Sr. Huguet y demés familia de la casa van obsequiar als convidats ab dolços y vins, pero a dojo, de la manera que sab ferho el senyor Huguet.

Varen dansarse schotis *patineros* y altres ballables.

Las dependencias de la casa estavan adornadas ab carácter del dia; resultant en conjunt una festa animada.

En Manel Folch y Torres ha imprés elegantment el seu drama y ens n'ha enviat un exemplar. L'hem llegit, perquè las obras teatrals d'un literat, encara que s'hagin vist a las taulas sempre són agradosas de llegir puig van esmaltadas de conceptes y desprenen un perfum impossible d'assaborir en altres autors que no més siguin hàbils constructors d'escenas. Y hem trobat foras bellesas en la obra del poeta Folch. Com a obra escénica pertany al

genre clàssich; els actes ben tallats, las situacions ben sostingudas, las passions claras... tot arriba a la massa del públich y la conmov. En Folch coneix bé lo que és teatre y sense necessitat de recorre a efectismes de mal gust, no deixa de produhir la emoció que's proposa. Per aixó dihem que la obra pertany al genre clàssich en quant a construcció. En el fons del drama hi ha penzelladas de novelista, tochs de poeta y un sentit de rectitut que's manté a través de las escenas en lluyta emocionant.

En el tercer acte hi ha una escena entre el Pare y el Capellá, en la qual se posa de manifest la diferenta manera com la llevor del Bé ha arrelat en llurs esperits, qu'és una escena que podria posarse al costat de las millors del teatre modern.

Perque aixó és lo que té el drama d'en Folch. Pertany a la que podriam nomenar escola antiga, pero de tant en tant s'emporta els esperits més refinats a emocions foras enlairadas, com passa ab el final de la obra, que's presenta temptador per un autor de mal gust, y en Folch l'ha resolt artisticament. Y és que en Manel Folch y Torres és un xicot de cultura y un literat excelent, y an' aixó es deu que'l tipo de Jaume vagi prenent un relleu extraordinari y que després de vista la obra en escena, aquell jutge se arripi a la imaginació, (refermantshi com el recort d'un ser real), fins d'aquells que pel seu depurat sentiment estétich—que en alguns es pose o decadentisme—no araban de entusiasmar-se ab el drama.

Demá, diumenge, a la tarde, la companyia dramática «Lo Rebrot» representará en el teatre del «Prado» «Suburens» el drama «Pena de Mort»; el saynet «El carro del vi» y el monólech de'n Rusinyol «Escudellómetre».

Per totas las funciones que's donarán aquesta Quaresma están contractats el primer actor senyor Guixer y la simpáticas actrius senyoras Verdier, artistas un y altres molt coneguts y aplaudits d'aquet públich.

La joventut del «Rebrot» el dimecres de Cendre a la nit va obsequiar a las sevas predilectas ab serenatas per la orquesta que dirigeix el Sr. Gumá.

Segons havem sentit a dir, els de «La Palma» volen donar ball de tarda durant las festas de Quaresma.

La companyia retirista d'aficionats, demá, diumenge, anirá a donar una funció en el poble de Sant Martí Sarroca del Panadés.

Registre Civil

Matrimonis, naixements y defuncions que se han registrat durant l'últim mes de Febrer

Matrimonis

Joseph Ferret Ferret y Agnès Ill Altés.—Joan Ramón Costa y Maria de las Dolores Pagés Portas.—Joaquim Galve Fleta y Maria de la Concepció Gargalló de Gràcia.—Total 3.

Naixements

Maria Candelaria Chumillas Guillen, filla de Maurici y M. Guillen.—Joseph Pascua Carreras, fill de Joseph y Dolores.—Joan Mestre Rosell, fill de Joan y Rosa.—Maria de Monserrat Aula Santos, filla de Miquel y Antonia.—N. Martí Planas, fill de Pere y Francisca.—N. Selva Marce, filla de Joseph y Maria.—N. Selva Mace, fill de Joseph y Maria.—Joseph Selva Marce, fill de Joseph y Maria.—Antoni Monserrat Durán, fill de Llorens y Isabel.—N. Monjo Rovira, filla de Sebastiá y Marina.—Paulina Montaner Vilanova, filla de Miquel y Rosa.—N. Casanovas Llansó, fill de Miquel y Rosa.—Total 12.

Defuncions

Tecla Camps Carbonell, 92 anys d'edat, viuda.—Rosa Sardá, 56 anys, casada.—Joan Vivó Soler, 58 anys, casat.—Joseph Tort Maissons, 66 anys, viudo.—Francisco Roig Rosell, 75 anys, casat.—Salvadora Raventós Ros, 75 anys, soltera.—Eduart Gustems Carbonell, 5 mesos.—N. Selva Marce, 9 horas.—Joseph Riera Plomas, 87 anys.—N. Selva Marce, mort al neixer.—Joseph Selva Marce, 24 horas.—Joseph Sarríol Coll, 77 anys, viudo.—Joan Pascual Comas, 57 anys, casat.—Ramón Romeu Roig, 75 anys, viudo.—Joseph Capdet Ferrer, 39 anys, casat.—Joan Capdet Roig, 75 anys, casat.—Total 16.

Noticias Religiosas

Demá a dos cuarts de vuit comunió general de s'adeptes y socios de las conferencias de S. Vicens el Paul. A dos cuarts de cinch de la tarde rosari, exposició del Santissim Sagrament, exercicis solemnes del Sagrat Cor de Jesús, sermó cuaresmal y reserva. A continuació las conferencias de Senyoras y Senyoretas del Roperó tindran conferencia general en la capella del Santissim Sagrament.

ABONO INDIHNO VEGETAL

dera tota mena de cultius y en particular pera
Verduras y Fruyas primerencas
Reconegut per eminents agricultors
y agrónoms de diferents païssos d'Europa
El més económic y práctic de tots
els adobs coneguts avuy día
REPRESENTANT EN AQUESTA COMARCA:

Antón Carbonell -- SITGES

Restaurant Versalles

MÀTÀ Y C^a

Rambla Canaletas, 3, y Tallers, 1: Barcelona

CUBERTS, desde 3 pessetas; Servey A LA CARTA; HABITACIONS expressas a l' entressol pera famílias; Se serveix també A DOMICILI; Obert de DIA Y NIT; Preus ECONOMICHS; Xampany FRAPPÉ a 40 cén-
: : : : : tims la copa, usant l' aparell frigorífich, FRIMER a ESPANYA : : : : :
Tots els días: TOST A LAS BRASAS: PA y copa de XAMPANY: UNA PESSETA

Rambra Canaletas, 1, y Tallers, 3: BARCELONA

Treballs económichs
pera'l Comers
y la Industria

**Imprempta
Maguncia**

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
* ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *

Despatx: Pallà, 6, entressol
Barcelona

GRAN OCASIO: Venta de 17 casas, pessas de terra, ceps americáns y prestams de diner.

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Jesús, Sant Bartómeu, Sant Francisco, Sant Pere, Sant Sebastíá y Plassa de la Industria.
Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aquest terme municipal.
Venda de ceps americáns de totas classes, procedents dels més acreditats viviers.
Prestams de diners a primera hipoteca.
Per negociacions dirigirse a D. Joan Llopis Míld: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.—SITGES

Establiment de Robas y Sastrería de

Francisco Ricart

Vilanova y Geltrú

Progés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

SUCCESSOR DE BARCELO

Lo reduhit dels preus y lo extens del assortiment en

Novetats pera la temporada d'hivern

converteixen aquesta secció en una verdadera actualitat de tots els moments.
Pera donar una idea d'aquesta extremada baratura, cal fer sapiguer que'n la casa FRANCISCO RICART es troban en venda.
¡¡Tratjos de llana pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!

El Fénix del Ahorro

Societat benéfica de previsió y pensions vitalicias : Verdadera mutualitat : Funciona baix la inspecció del Govern : Domicili social: Aviñó, 7, Barcelona : Per cada pesseta que s'entregui mensualment se obtindrà als deu anys un benefici mínim de 360 pessetas, ab la ventatja de poguerse trasladar els dréts a sos respectius hereus : Pera tota mena d'informes dirigiuvos al Delegat, D. Cristófol Durán.

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

Camisería y Corbatería

Carrer Boquería, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas
corbatas, mocadors
y tots els articles
dertanyents an aquest ram

Gran baratura an els preus

La Camisería que ven més barato a Barcelona

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA